

[Socialministeren.]

et Beløb til Smaaformødenheder. Jeg havde sat ind i Forslaget, at de arbejdsløse burde have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse, hvor Forholdene gør det rimeligt. Denne Sætning er gaaet ud i Folketinget, ikke som et Udtryk for, at man ikke var enig i Realiteten, hvilket fremgaar af Folketingets Betænkning, men fordi man mente, at det ikke burde staa udtrykkeligt i Loven. Hvis det drejer sig om Foranstaltninger af større Omfang, stilles der Forslag om, at de arbejdsløse deles i Grupper, i Regelen fra 20 til 50 unge i hver Gruppe.

Endvidere bestemmes det, at den enkelte arbejdsløses Adgang til Deltagelse normalt ikke maa strække sig over et Tidsrum af under to Maaneder eller over fire Maaneder. Jeg havde helst set, at man var gaaet op til seks Maaneder, men man mente i Folketinget, som jeg ogsaa selv mener, at man maaske burde begynde lidt forsigtigt. Under Hensyn til Statens vanskelige økonomiske Forhold er der ogsaa sat forholdsvist snævre Grænser for, hvad man kan foreslaa til dette Øjemed. Endelig bestemmes det i § 1, at Personer, der er beskæftiget ved Foranstaltninger af den nævnte Art, hvortil der ydes Tilskud af Staten, ikke betragtes som arbejdsløse i den Tid, da de opnaar dette Tilskud.

For at faa de omtalte Foranstaltninger sat i Gang paa en Maade, der kunde vinde almindeligt Bifald fra de fleste Sider i vort Folk, havde jeg foreslaaet, at der som raadgivende for Socialministeriet ved Gennemførelsen af Loven skulde nedsættes et Udvalg, bestaaende af en af Ministeren udnævnt Formand, tre af Dansk Arbejdsgiverforening og tre af de samvirkende Fagforbund valgte Repræsentanter. Det er i Folketinget ændret, for saa vidt som der er gaaet en ud af hver af de to sidstnævnte Organisationers Repræsentanter og i Stedet for blevet indsat fire Rigsdagsmænd. Det kan jeg ikke have noget imod ud fra den Betragtning, at det gør Offentligheden og Rigsdagen mere interesseret i, hvad der her skal foregaa. Paa den anden Side gaar jeg ud fra, at der vel maa nedsættes et Forretningsudvalg. Jo større man gør den Slags Raad, des mindre arbejdsdygtige er de overfor Dagliglivets Besværigheder.

I § 4 fastsættes det dernæst, at arbejdsløse, der ønsker at komme i Betragtning ved Beskæftigelsesforanstaltninger af denne Art, kan gøre Anmeldelse til Arbejdsdirektoratet, som saa paa Begæring giver de Or-

ganisationer, der har med Sagen at gøre, de fornødne Oplysninger.

Hvad Udgifterne angaar, bestemmes det, at de ikke i den Tid, Loven gælder, nemlig indtil 31. Marts næste Aar, maa overstige 3 Mill. Kr. Af de udbetalte Beløb refunderes $\frac{1}{3}$ til Staten af Kommunerne og fordeles paa disse i Forhold til deres Andel i det Statstilskud, der ydes Arbejdsløshedskasserne og disses Fortsættelseskasser i Finansaaret 1934—35.

Saaledes som Forholdene ligger — uanset at Arbejdsløsheden heldigvis er stærkt for Nedadgaaende for Tiden —, tror jeg ikke, det er nødvendigt yderligere at motivere Ønskeligheden af Foranstaltninger af denne Karakter, naar vi ser hen til, hvor mange unge der i Aarevis har gaaet arbejdsløse. Jeg skal derfor med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

H. C. Andersen: Til den højtærede Socialminister, som nu har forelagt dette Lovforslag, vil jeg gerne straks sige, at det Parti, hvortil jeg hører, ikke vil medvirke til dets Gennemførelse; jeg skal senere udvikle hvorfor. Hermed være ikke sagt, at vi ikke kan anerkende de Bestræbelser, som Ministeren lægger for Dagen i dette Lovforslag, vi værdsætter og paaskønner tværtimod de Tanker, der har foranlediget Ministeren til at udarbejde og forelægge Lovforslaget. Tankerne er, som det vel nok i øvrigt er sagt til Ministeren før, skønne nok. Jeg forestiller mig, at Lovforslaget ikke er født ved Ministerens Skrivebord i en stille Aftentime, men at det snarere er Resultatet af Oplevelser og Iagttagelser paa den Morgenvandring, som jeg tror at vide, Ministeren daglig foretager fra Frederiksberg til Christiansborg. Man undgaar nemlig ikke let paa denne Vej at møde de unge arbejdsløse; enkeltvis, parvis eller flokkevis ser man dem. Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at en meget stor Del af dem, den største saa at sige, skønt de nu færdes paa Brostenene, dog har Muld under Støvlerne. Det er i stor Udstrækning den arbejdsløse Landbougdom, som er draget ind til Storbyen, og nu ser man den her lidt maabende overfor de uvante Omgivelser, lidt benøvet maaske, men meget interesseret i de indfødte Lidelsesfæller og Kammerater. Det er ikke underligt, om den højtærede Minister har sagt til sig selv, at her er noget, der er galt, her er Værdier, som trues af Undergang. Saa-